

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW**

Warszawa, dnia 12 września 2013 r.

PT7/033/1/589/MHL/13/RD 94492

**Dyrektorzy Izb Skarbowych
Dyrektorzy Urzędów Kontroli Skarbowej
wszyscy**

Działając na podstawie art. 14a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), w celu zapewnienia jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej w kwestii oznaczania na paragonie fiskalnym nazwy towaru lub usługi, wyjaśniam, co następuje.

Zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 rozporządzenia z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz. U. poz. 363), zwanego dalej „rozporządzeniem z 2013 r.”, paragon fiskalny powinien zawierać m.in. nazwę towaru lub usługi pozwalającą na jednoznaczną ich identyfikację. Dodatkowo, zgodnie z brzmieniem ust. 2 § 8 rozporządzenia z 2013 r., paragon fiskalny może zawierać w miejscu określonym dla nazwy, również opis towaru lub usługi stanowiący rozwinięcie tej nazwy.

Podatnicy dla celów prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kasy rejestrującej, w celu zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczenia podatku, powinni posługiwać się nazwami towarów lub usług, które pozwolą na ich jednoznaczną identyfikację. Nazwa towaru lub usługi to wyraz lub połączenie wyrazowe odnoszące się do towarów lub usług będących w ofercie podatnika. Przepis § 8 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 rozporządzenia z 2013 r. obliгуje do wyznaczenia takiej nazwy towaru lub usługi, która pozwoli na oznaczenie przedmiotu transakcji w sposób niebudzący wątpliwości, co do rodzaju towaru lub usługi. Jednocześnie należy podkreślić, iż przepis ten nie obliгуje do stosowania nazw szczegółowych dotyczących pojedynczych przedmiotów danego rodzaju lub poszczególnych cech danego towaru lub usługi (np. barwa, pojemność, rozmiar).

Zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia z 2013 r. paragon fiskalny jest dokumentem fiskalnym. Dokument ten spełnia określone funkcje m.in.: kontrolną i informacyjną. Funkcje te są szczególnie istotne zarówno z punktu widzenia nabywcy - konsumenta, jak i organów podatkowych. Realizacja ww. funkcji jest możliwa jednak wtedy, gdy dokument ten zawiera wprowadzone w sposób prawidłowy dane wymienione w § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia z 2013r.

Nazwy pozwalające na „jednoznaczne” identyfikowanie oferowanych towarów i usług (oraz sposób przyporządkowania stawki podatku do nazw towarów i usług), określa sam podatek uwzględniając asortyment sprzedawanych towarów i świadczonych usług. Sposób dokonywania jednoznacznej identyfikacji towaru lub usługi jest w dużej mierze uzależniony od specyfiki prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej.

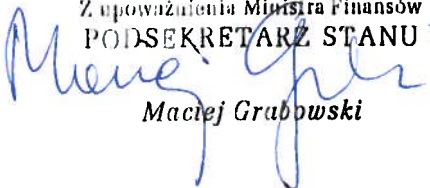
Podatnik powinien zatem zastosować oznaczenia nazw towarów lub usług do oferowanego asortymentu tak, aby do użytej nazwy towaru lub usługi możliwe było przyporządkowanie odpowiedniej stawki podatku oraz użyta nazwa była zgodna z będącym przedmiotem obrotu towarem lub usługą. Oznacza to, że podatnik stosujący nazewnictwo spełniające wymóg „jednoznaczności”, o którym mowa w przepisie § 8 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia z 2013 r., zamiast posługiwać się takimi określeniami (właściwymi z reguły dla nazwy grupowania) jak warzywa/owoce, pieczywo, nabiał, napoje alkoholowe, napoje bezalkoholowe powinien stosować nazwy jak np. pomidory, jabłka (dla grupy warzywa/owoce), chleb, bułka (dla grupy pieczywo), ser żółty, mleko (dla grupy nabiał), piwo, wino, wódka (dla grupy napoje alkoholowe), woda, sok (dla grupy napojów bezalkoholowych/soków).

Jak wskazano wyżej sposób „jednoznacznego” identyfikowania towarów i usług jest ściśle związany z asortymentem towarów i usług, jakie podatnik oferuje. Podatnik dokonujący sprzedaży jednej (lub kilku) odmian pomidorów może zaprogramować w kasie nazwę np. „pomidor” dla oferowanych tego typu towarów. Podatnik dokonujący sprzedaży różnych rodzajów ciastek (np.: kremówka, sernik na zimno, szarlotka) może stosować oznaczenie ciastka, bez określania szczegółowo, jaki to rodzaj ciastka. Stosowanie jednej nazwy jest dozwolone również wtedy, gdy towary są oferowane po różnych cenach (np. różna cena danego towaru za kilogram), z zastrzeżeniem przypadku, gdy podatnik ma w swojej ofercie towary objęte różnymi stawkami podatku VAT np. pomidory (suszone) – objęte 8% stawką podatku VAT oraz pomidory na gałązce – objęte 5% stawką podatku VAT, chleb o przedłużonej trwałości – objęty stawką 8% oraz chleb z terminem przydatności do spożycia nie dłuższym niż 14 dni – objęty 5% stawką podatku VAT, ciastka świeże – objęte 8% stawką podatku VAT oraz ciastka, których data minimalnej trwałości lub termin przydatności do spożycia przekracza 45 dni – objęte 23% stawką podatku VAT. Podatnik stosując dla określonego rodzaju towarów np. pomidorów, różne ceny (z uwagi na oferowanie różnych odmian tych pomidorów) powinien je wykazywać na paragonie w odrębnych pozycjach (przy możliwości ich identyfikowania za pomocą jednej nazwy np. pomidory, jeżeli sprzedawane towary objęte są jedną stawką VAT).

W tym miejscu należy również zauważyć, że podatnicy świadczący usługi (dokonujący szeregu czynności składających się na dostawę towaru) mogą przy określaniu nazwy usługi (towaru) wykorzystywać nazewnictwo stosowane przez siebie przy tworzeniu zasad odpłatności (cennika). Tym samym, przykładowo w przypadku podatnika prowadzącego kwaciarnię stosowane nazwy będą zależały od samej oferty tego podatnika (oferta może ograniczać się do sprzedaży bukietów lub pojedynczych kwiatów, a może również obejmować dekorację sal balowych, samochodów itp.). Przy określaniu nazwy towaru (usługi) można, jak wskazano wyżej, wykorzystywać nazewnictwo stosowane przy tworzeniu danego cennika. Tym samym, jeżeli dany podatnik w swoim cenniku wyróżnia np. pozycję bukiet ślubny (w stosunku do innych bukietów), to określając nazwę dla potrzeb stosowania kasy rejestrującej może on wykorzystać taką nazwę (ewentualnie ze stosownym rozszerzeniem, jeżeli w cenniku rozróżnia tego rodzaju bukiety). Zważywszy, że ewidencjonowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej podlega dany towar (lub usługa), którym, w przypadku sprzedaży kwiatów w kwaciarni, jest pewien produkt finalny, składający się z wielu komponentów, nie ma konieczności i uzasadnienia wyliczania wszystkich jego elementów składowych. Podobna sytuacja wystąpi w przypadku usług świadczonych przez restauracje, lub inne punkty gastronomiczne. Określenie nazwy

świadczonej przez punkty gastronomiczne usługi może opierać się na nazewnictwie określonym w karcie dań (cenniku).

Opisane wyżej zasady dotyczące stosowania nazewnictwa spełniającego wymóg jednoznacznego identyfikowania towarów i usług, nie wykluczają stosowania przez podatników nazewnictwa zapewniającego bardziej szczegółowe rozróżnienie towarów. Stosowanie jednak na tyle rozbudowanego nazewnictwa (obejmującego, w przypadku towaru takiego jak mleko wskazania dotyczące przykładowo producenta, objętości, zawartości tłuszczu itp.) ma dla podatników, zważywszy na treści § 8 ust. 2 zdanie 2 w zw. z ust. 1 pkt 6, jedynie charakter fakultatywny.

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Maciej Grubowski

